

Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας: Με τι θα μπορούσε να εξισωθή το ότι έγιναν οι άνθρωποι θεοί και υιοί Θεού;

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Νικολάου Καβάσιλα «Περί της εν Χριστώ Ζωής»

Η εν Χριστώ ζωή πραγματοποιείται με τα ιερά Μυστήρια του Βαπτίσματος, του Χρίσματος και της θείας Κοινωνίας

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=400913>

Και πράγματι, τι μεγαλύτερο δείγμα της χρηστότητας και της φιλανθρωπίας του Θεού θα μπορούσε να γίνη από το ότι απαλλάσσει την ψυχή μας από το ρύπο

λούοντας με νερό, μας κάνει μετόχους της Βασιλείας των Ουρανών χρίοντας με Μύρο και μας τρέφει προσφέροντας το Σώμα και το Αίμα Του;

Με τι θα μπορούσε να εξισωθή το ότι έγιναν οι άνθρωποι θεοί και υιοί Θεού, η φύση μας καταξιώθηκε με την τιμή του Θεού και ο πηλός υψώθηκε σε τέτοιο σημείο δόξης, ώστε να γίνη ομότιμος και ομόθεος με τη θεία φύση;

Ποια υπερβολή παραδοξότητος λείπει από αυτό;

Αυτό είναι, νομίζω, η αρετή του Θεού, που κάλυψε τους ουρανούς. Ξεπέρασε όλη την κτίση και κάλυψε με την υπεροχή του μεγέθους και της ομορφιάς κάθε έργο του Θεού. Γιατί ανάμεσα στα έργα του Θεού, όσο πολλά και όσο καλά και μεγάλα και αν είναι, δεν υπάρχει κανένα που να μην είναι μικρότερο από τη σοφία και την τέχνη του Δημιουργού.

Θα μπορούσε μάλιστα να δημιουργήση και καλύτερα και μεγαλύτερα από αυτά που έγιναν, τόσο που θα ήταν αδύνατο να τα περιγράψουμε.

Και αν μπορή να υπάρξη ένα έργο του Θεού τόσο ωραίο, τόσο καλό, ώστε να συναγωνισθή εκείνη τη σοφία, τη δύναμη και την τέχνη, να εξισωθή με το άπειρο, και ως αποτύπωμα να φανερώση ολόκληρο το μέγεθος της θείας αγαθότητος, αυτό νομίζω το έργο θα υπερτερή.

Γιατί, αν έργο του Θεού είναι να μεταδίδη πάντοτε το αγαθό και γι' αυτό κάνει τα πάντα, και αν αυτός είναι ο σκοπός αυτών που έκανε και θα κάνει στη συνέχεια «το αγαθό», λέει, «χύθηκε και διαδόθηκε» – πραγματοποιώντας ο Θεός το έργο αυτό θα μετέδιδε το μεγαλύτερο αγαθό, που μεγαλύτερό του δεν έχει να δώση.

Και αυτό θα ήταν το μέγιστο και ωραιότατο έργο της αγαθότητός Του και το ύψιστο όριο της χρηστότητός Του.

Τέτοιο όμως είναι το έργο της Οικονομίας που πραγματοποιήθηκε για τους ανθρώπους. Γιατί εδώ ο Θεός δεν μετέδωσε απλώς κάποιο αγαθό στην ανθρώπινη φύση, κρατώντας για τον εαυτό Του τα περισσότερα, αλλά ολόκληρο το πλήρωμα της θεότητας, ολόκληρο τον πλούτο της φύσεώς Του.

Γι' αυτό ο Παύλος είπε ότι στο Ευαγγέλιο αποκαλύπτεται κατεξοχήν η δικαιοσύνη του Θεού. «Δικαιοσύνη του Θεού εν αυτώ αποκαλύπτεται».

Γιατί, αν μπορούμε να μιλήσουμε για αρετή και δικαιοσύνη Θεού, αυτή είναι η άφθονη μετάδοση των αγαθών Του σε όλους και η κοινωνία της μακαριότητός Του. Τα ιερώτατα λοιπόν Μυστήρια σωστά θα μπορούσαν να ονομασθούν πύλες δικαιοσύνης, γιατί τις άνοιξε στον ουρανό για μας η υπέρτατη φιλανθρωπία και

αγαθότητα του Θεού, που είναι η θεία αρετή και δικαιοσύνη.

Αλλά ο Κύριος ύψωσε αυτό το τρόπαιο και μας άνοιξε αυτή την πύλη και την οδό και με άλλον τρόπο, με κάποια κρίση και δικαιοσύνη. Δεν άρπαξε δηλαδή τους αιχμαλώτους, αλλά έδωσε λύτρω και έδεσε τον ισχυρό διάβολο.

Δεν χρησιμοποίησε την υπεροχή της δυνάμεώς Του, αλλά τον καταδίκασε με δίκαιη απόφαση. Έτσι κατέλυσε την κυριαρχία του τυράννου στις ψυχές των ανθρώπων και βασίλευσε στον οίκο Ιακώβ. Όχι γιατί μπορούσε να την καταλύσει, αλλά γιατί ήταν δίκαιο να καταλυθεί.

Τούτο μήνυσε ο Δαβίδ λέγοντας: «Δικαιοσύνη και κρίμα ετοιμασία του θρόνου σου». Και δεν άνοιξε μόνο η δικαιοσύνη αυτές τις πύλες, αλλά και ήρθε μέσα από αυτές η δικαιοσύνη στο γένος μας.

Στα παλαιά χρόνια, πριν επιδημήσει ο Θεός στους ανθρώπους, ήταν αδύνατο να βρεθεί δικαιοσύνη στη γη. Ο ίδιος ο Θεός, από τον Οποίο δεν ήταν δύνατο να διαφύγει, αν κάπου υπήρχε, έσκυψε από τον ουρανό και την αναζήτησε, και όμως δεν τη βρήκε. «Πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν», λέει η Γραφή, «ουκ έστι ποιων χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός».

Όταν όμως ανέτειλε η αλήθεια από τη γη σ' αυτούς που βρίσκονταν στο σκοτάδι και τη σκιά του ψεύδους, τότε και η δικαιοσύνη κατέβηκε από τον ουρανό και φανερώθηκε για πρώτη φορά στους ανθρώπους αληθινά και τέλεια.

Και δικαιωθήκαμε.

Πρώτα, επειδή λυτρωθήκαμε από τα δεσμά και την ενοχή, αφού Αυτός, που δεν έκανε καμιά αδικία, απολογήθηκε για μας με το σταυρικό Του θάνατο, με τον οποίο πλήρωσε την ποινή για όσα εμείς αποτολμήσαμε.

Έπειτα, με το θάνατο εκείνο γίναμε και φίλοι του Θεού και δίκαιοι. Γιατί με το θάνατό του ο Σωτήρας όχι μόνο μας ελευθέρωσε και μας συμφιλίωσε με τον Πατέρα, αλλά και «έδωκεν ημίν εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι», έχοντας συνάψει από τη μια τη φύση μας στον εαυτό Του με τη σάρκα που προσέλαβε, και από την άλλη συνάπτοντας τον καθένα μας στη σάρκα Του με τη δύναμη των Μυστηρίων.

Με αυτόν τον τρόπο ανατέλλει στις ψυχές μας τη δική Του δικαιοσύνη και ζωή. Έτσι με τα ιερά Μυστήρια δόθηκε στους ανθρώπους η δυνατότητα να γνωρίσουν και να ασκήσουν την αληθινή δικαιοσύνη.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, «Περί της εν Χριστώ Ζωής», λόγοι επτά, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο

Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης. Προλογίζει ο καθηγητής Γεώργιος Ι. Μαντζαρίδης.

Πηγή: pemptousia.gr